

Stellingen ter verkrijging van den graad van doctor in het Romeinsch en hedendaagsch regt

<https://hdl.handle.net/1874/260350>

9

STELLINGEN

TER VERKRIJGING VAN DEN GRAAD VAN

DOCTOR IN HET ROMEINSCH EN HEDENDAAGSCH REGT,

AAN DE HOOGESCHOOL TE UTRECHT,

NA MAGTIGING VAN

DEN RECTOR MAGNIFICUS

Dr. F. A. W. MIQUEL,

GEWOON HOOGLEREERAR IN DE WIS- EN NATUURKUNDE,

MET TOESTEMMING VAN DEN ACADEMISCHEN SENAAAT

EN

VOLGENS BESLUIT DER REGTSGELEERDE FACULTEIT,

TE VERDEDIGEN

op Woensdag 29 Junij 1870, des namiddags ten 2 ure,

DOOR

JAN VAN BINSBERGEN,

GEBOREN TE HOOGLAND.

UTRECHT,
J. BIJLEVELD.

1870.

THE LIBRARY

of the University of Toronto

1827-1828

1827-1828

1827-1828

1827-1828

1827-1828

1827-1828

1827-1828

1827-1828

1827-1828

1827-1828

1827-1828

1827-1828

1827-1828

1827-1828

1827-1828

STELLINGEN.

I.

Met Noodt, de *pactis et transactionibus C. 21*, is aan te nemen, dat de schuldeischer, die tot het *pactum remissorium* met den erfgenaam niet is toegetreden van zijn privilegie slechts ten bedrage van de bij die overeenkomst vastgestelde som gebruik kan maken.

II.

De verhuurder heeft op de *invecta et illata* van den onderhuurder een pandregt.

III.

Te regt beweert Arndts, Lehrbuch der Pandekten, § 250, dat de culpa van den eenen correus debendi ook den anderen bezwaart.

IV.

De regtsvordering van art. 619 B. W. kan ook ingesteld worden door den blooten houder.

V.

Ten onregte beweert Mr. G. Diephuis, Handboek voor het Ned. Burg. Regt. D. III., bl. 149, dat de erfgenaam, die zijn erfdeel verkoopt, niet verplicht is aan den koper af te staan, wat naderhand na verwerping door een der medeërfgenenamen aan dat verkochte erfdeel wordt toegevoegd.

VI.

De opsteller is geen eigenaar der gebouwen.

VII.

De regtsvordering van art. 881 B. W. komt niet toe aan den koper eener erfenis.

VIII.

Art. 31 W. v. K. betreft ook de ontbinding door den dood of het faillissement van een der leden.

IX.

Eene buitenlandsche naamlooze vennootschap van koophandel behoeft, om hier te lande op te treden, bewilliging van den Koning.

X.

In geval de acceptatie van een wissel door bedriegelijke middelen verkregen is, kan de acceptant tegen iederen houder in zijn geheel hersteld worden.

XI.

Door een gefailleerde mag slechts éénmaal een aanbod aangeboden worden.

XII.

Ten onregte beweert Mr. de Pinto, Handleiding tot het W. v. K. II. § 2, bl. 15, dat eene dading tusschen kooplieden en over handelszaken door getuigen kan bewezen worden.

XIII.

De regter is gehouden de verliezende partij in de kosten te veroordeelen, al wordt zulks door de tegenpartij niet geëischt.

XIV.

Art. 378 C. P. is niet toepasselijk op de curators in een faillissement, die de geheimen uit brieven aan den gefailleerde geadresseerd en door hen geopend, aan anderen mededeelen.

XV.

Alleen de personen, genoemd in art. 9 van de Wet van 10 Mei 1837, kunnen als medepligtigen aan bedriegelijke bankbreuk vervolgd en gestraft worden.

XVI.

Het willekeurig stellen van namen op eene intekeningslijst, is niet te beschouwen als valsheid of als oplichting.

XVII.

Die iemand in het openbaar verwijt eene criminele veroordeeling ondergaan te hebben, is strafbaar volgens art. 471 n°. 11 C. P.

XVIII.

Ten onregte beschouwt het Oostenrijksche Wetboek § 229 de vlugt des daders in het algemeen, en het Pruissische § 47 de vlugt na aangevangen onderzoek als een grond tot schorsing der verjaring.

XIX.

Het ware te wenschen, dat de betrekking van burgemeester onvereënegbaar was verklaard met die van lid van den raad.

XX.

De heffing van tolgelden op 's rijks groote wegen is af te keuren.

XXI.

Het brievenvervoer mag voor den Staat geen bron van inkomsten wezen.

XXII.

Met regt zegt Mr. Vissering, Handboek van Practische Staathuishoudkunde, § 991: „Het pensioneren der ambtenaren en van hunne achtergelatene betrekkingen is als algemeene regel af te keuren, dubbel af te keuren, wanneer de ambtenaren verplicht worden, de middelen daartoe zelve bijeen te brengen.”
